

en person, der lægger meget vægt på kulturen og menneskerettighederne. Jeg blev faktisk for en gangs skyld meget stolt af landets kulturministere, da ministeren gik ud og sagde, at nu skulle forfulgte forfattere have et frirum i Danmark, og at Danmark ville gå forrest med at sikre frirum. Jeg tænkte, at det nok var en fortaelse, at ministeren sagde forfattere. Jeg gik ud fra, at det var kunstnere i almindelighed, for der er jo også teaterfolk og andre kunstnere, der er forfulgte, og som har brug for et frirum. Nu forstår jeg så, at det kun er forfattere. Men jeg går da ud fra, at man, når man inviterer forfulgte forfattere, så også betaler. Jeg har da sjældent været ude for, at man inviterer gæster og siger: I skal ikke bare have kost, I skal også have logi, I skal da have lov at være her. Og når de så kommer, siger man: Vi vil ikke betale for jer, I må finde nogle andre, der kan betale.

Sådan kan man da ikke være. Så har jeg ikke misforstået det? Regeringen inviterer forfulgte forfattere til Danmark, men spørger, om der er andre, der vil betale regningen. Hvad er så succeskriteriet? Hvis det nu viser sig, at ingen kommer, fordi for få kommuner har råd til det, vil regeringen så om 2-3 år sige: O.k., så må vi gå ind og finansiere det? Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 11:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Kulturministeren.

Kl. 11:15

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):
Nu misforstår hr. Ole Sohn jo sjældent noget som den dygtige politiker, han er, men her er der nogle misforståelser, for sagen er den, at vi ikke fra regeringens side inviterer nogen til Danmark. Vi åbner mulighed for, at kommunerne kan invitere forfulgte forfattere. Det er hele lovkonstruktionen, der handler om det. Det er derfor, det hedder fribyordning. Og det er den måde, det foregår på i de fleste af de andre lande, som står for den ordning. Det er altså, at det er kommunerne, der finansierer den udgift. Vi har så gjort det ekstraordinære i Danmark, at vi har stillet en pulje til rådighed for kommunerne, for at de kan lave forskellige kulturelle aktiviteter. Det er den ene del af det.

Hvorfor er der så ikke andre med? Det er en sympatisk tanke, at man vil udvide fribyordningen, men det er altså allerede, inden den er kommet i gang. Det, vi nu har, er en international ordning for forfattere og skribenter, som vi tilslutter os. Det er altså med andre ord en anerkendt, gennearbejdet ordning, som eksisterer i

nogle andre lande, for forfattere, skribenter og for øvrigt også for satiretegnere, så det er en respekteret, gennemprøvet ordning, som vi så adopterer og implementerer. Den erfaring synes jeg så vi skal læne os op ad, inden vi overvejer at gå videre med andre grupper, men det vil jeg da godt diskutere, når vi har fået erfaring i Danmark i et par år. Det er et godt system, som vi adopterer i Danmark, som fungerer i andre lande, og det er det, vi holder os til.

Kl. 11:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Ole Sohn for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11:17

Ole Sohn (SF):

Jeg kan måske til nød have forståelse for, at man starter et sted, inden man udvider ordningen, at man siger, at nu tager man så forfattere og skribenter, men jeg har meget svært ved at se, at man kan lave en lov, hvor man giver forfulgte forfattere opholdstilladelse i Danmark, hvilket jeg selvfølgelig støtter, og så siger til de kommuner, som i den grad har svært ved at få økonomien til at hænge sammen, – en lang række kommuner har svært ved overhovedet at give ældre en ordentlig omsorg, der er skoler, der er nedslidte, og økonomien er fuldstændig i bund – at de oven i det også skal være med til, ikke bare være med til, men fuldt finansiere et ophold for en forfulgt forfatter. Der mener jeg at staten må være så generøs at sige: Ja naturligvis, er der nogle, der er forfulgte, skal de være velkomne her, og så skal vi også bidrage til at sikre det økonomiske fundament for de kommuner, som åbner dørene for dem.

Kl. 11:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Kulturministeren.

Kl. 11:18

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Den velkomst sikrer vi jo med en lovgivning på forskellige områder, som gør, at vi kan sørge for, at man kan komme her til landet, hvis man er en forfulgt forfatter eller skribent. Det er der nu skabt et lovgivningsmæssigt grundlag for, når Folketinget forhåbentlig vedtager lovforslaget efter tredjebehandlingen. Det, det sådan set handler om, er, at staten siger: Vi håber på, at I kommer her til landet. Men det skal være efter invitation fra kommunerne, og for øvrigt har de fleste andre lande en ordning, som fungerer på samme måde. Her kan jeg love hr. Ole Sohn for, at der er kommunerne ikke så velpolstrede og